

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 11. maja 1897.

Treść: № 113. Rozporządzenie, którem wydają się postanowienia przejściowe co do stosowania nowej instrukcji dla sądów pierwszej i drugiej instancji.

113.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897,

którem wydają się postanowienia przejściowe co do stosowania nowej instrukcji dla sądów pierwszej i drugiej instancji.

Na zasadzie artykułu XXIV. ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 110, artykułu LV. ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112, artykułu XLI. ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78 i §. 99 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217, rozporządza się co następuje:

Postępowanie w biurze podawczem z podaniami do spraw wiszących należąciami.

§. 1.

Gdyby po dniu 1. stycznia 1898 nadeszły do sądu podania, należące się do spraw, które przed tym dniem wisiały, posłać je należy do tego oddziału sądu, któremu naczelnik sądu w podziale czynności, na rok 1898 ustanowionym, tę sprawę lub wiszące sprawy tego rodzaju przydzielił.

Ażeby ułatwić odnoszenie takich podań do oddziałów sądu, należy oddać wcześniej biuru podawczemu przegląd rozdzielenia pozostałych z końcem

roku 1897 wiszących spraw. W przeglądzie tym oznaczyć należy, ile możliwości osobno, z przytoczeniem nazwisk stron, przydzielone poszczególnym oddziałom sądu konkursu, rozprawy spadkowe, sprawy opiekuńcze i kuratelarne, powierznictwa, dochodzenia przygotowawcze, śledztwa wstępne i wszelkie inne sprawy karne.

Lecz należy tego zaniechać, jeżeli już dotychczas czynności sądu były podzielone na sprawy karne i cywilne, a te ostatnie na sporne i niesporne i podział ten ma być także na przyszłość bez zmiany zatrzymany.

Ażeby ułatwić znalezienie oddziału sądu, do którego podanie należy, winny strony dopisywać na swoich podaniach oznaczenia registraturowe (sygnatury aktów), o ile takowe są im znane.

§. 2.

Z pierwszym podaniem, nadchodzącym po dniu 1. stycznia 1898 w sprawie, która już przed tym dniem wisiała, winien urzędnik biura podawczego przedłożyć właściwemu oddziałowi sądu także akta poprzednie tej sprawy. Wyszukanie aktów poprzednich jest obowiązkiem urzędnika biura podawczego.

Akta poprzednie jakoteż dalsze pisma i akta w tej sprawie pozostające, będą odtąd zachowywane w oddziale kancelaryjnym (pokoju kancelaryjnym) poszczególnych oddziałów sądu.

Oznaczenia aktów spraw wiszących i dalsze czynności porządkowe.

a) Sprawy cywilne.

§. 3.

Procesy cywilne i sprawy egzekucyjne, które stosownie do przepisów ustaw wprowadzających procedurę cywilną i ordynację egzekucyjną (ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112 i ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78) mają być z urzędu lub w skutek wniosku stron według procedury cywilnej lub ordynacji egzekucyjnej prowadzone i załatwione, przenosi się z dniem 1. stycznia 1898, o ile zaś trzeba czekać na wniosek stron, po przyjęciu tego wniosku, do rejestrów, nową instrukcją zaprowadzonych dla spraw dotyczącego rodzaju i odtąd postępować należy z niemi według przepisów nowej instrukcyi.

Na powstałych przed dniem 1. stycznia 1898 aktach poprzednich takich spraw, przydać należy do dawnych oznaczeń registraturowych sygnatury w formie ułamka.

§. 4.

Z sprawami tabularnemi postępować należy odrazu według nowej instrukcyi, chociażby zostały w związku z aktami dawniej nadeszłemi.

Zarządzenie §. 275 instrukcyi ma jednak wejść w wykonanie najprzód tylko o tyle, o ile jest niezbędnem za nadejściem nowych podań tabularnych złożone razem, bez nadmiernej straty czasu, dotychczasowe akta tabularne dotyczące tego samego wyroku hipotecznego.

Gruntowne porządkowanie aktów w sprawach tabularnych w myśl §. 275 instrukcyi rozpocząć należy dopiero od dnia 1. stycznia 1900.

Odpisów dokumentów zawartych w oprawionych księgach dokumentów nie należy w żadnym razie odłączać.

Postanowienie powyższe stosować należy odpowiednio do aktów w sprawach firmowych (§. 276 instrukcyi).

§. 5.

Podania we wszystkich innych wiszących sprawach cywilnych, które prowadzić i załatwić należy według przepisów pod tym względem dotychczas obowiązujących, otrzymają — o ile poniżej nie jest inaczej postanowione — sygnaturę (oznaczenie registraturowe) swoich aktów poprzednich, które powstały przed dniem 1. stycznia 1898.

Gdzie się już znajduje wolny od zaległości dziennik lub spis aktów (§. 224 patentu cesarskiego z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208), każde podanie po dniu 1. stycznia 1898 nadechodzące, zaciągnąć należy do dziennika lub spisu aktów i opatrzyć sygnaturą dawnego aktu, tudzież liczbą bieżącą dziennika lub numerem porządkowym spisu aktów (liczba czynności).

Dla innych spraw wiszących założyć należy za nadejściem pierwszego podania albo przy jakimkolwiek powstaniu nowego pisma, dziennik lub spis aktów, a mianowicie pierwszy do rozpraw spadkowych, do spraw opiekuńczych i kuratelarnych, drugi do aktów we wszystkich innych sprawach cywilnych. Do dziennika lub spisu aktów zaciągać należy tylko nadechodzące po dniu 1. stycznia 1898 podania i wszelkie inne po tym dniu w tej sprawie przychodzące pisma z krótkim oznaczeniem treści i przytoczeniem dnia nadejścia, (spisania, wystawienia); zaciąga się pod numerami bieżącymi (numerami dziennika, numerami porządkowymi spisu aktów), poczynającymi się w każdym dzienniku lub spisie aktów od jednego.

Dziennik lub spis aktów opatrzyć należy dawną sygnaturą aktów (oznaczenie registraturowe) i liczbą roku nowej seryi (np. III 220/97 — 1898) i dołączyć do aktów dotyczących spraw. Poszczególne podania i pisma tych spraw oznacza się sygnaturą dawnego aktu i numerem, pod którym zaciągnięte są do dziennika lub spisu aktów (liczba czynności).

Tę liczbę czynności (np. $\frac{\text{III } 220/97}{1}$, $\frac{\text{IV } 10/85}{20}$) podawać należy także na wszystkich wygotowaniach tyczących się tej sprawy lub poszczególnego podania.

Gdzie załatwianie spraw jednorodnych poruczone jest więcej oddziałom sądu, tam w sygnaturze i w liczbie czynności podawać należy także cyfrę rzymską numerowi oddziału odpowiednią, a to w taki sposób, że numer oddziału pisze się liczbami rzymskimi w formie ułamka obok numeru, pod którym podanie lub pismo zaciągnięte jest do dziennika lub spisu aktów (np. $\frac{\text{III } 520/97}{1/\text{IV}}$, $\frac{\text{IV } 10/85}{20/\text{II}}$).

§. 6.

Dla procesów cywilnych, wiszących z końca roku 1897, które mają być przeprowadzone i rozstrzygnięte według przepisów, jakie dla nich dotychczas obowiązywały, utrzymywać należy nadal książkę procesów (§. 130 patentu cesarskiego z dnia 3. maja 1853, Dz. u. p. Nr. 81).

Wyroki (orzeczenia) w takich procesach cywilnych wydane, podawać należy w wykazach czynności, za lata 1898 i 1899 złożyć się mających, za pomocą osobnej uwagi.

b) Sprawy karne.

§. 7.

Sprawy karne z końcem roku 1897 wiszące u Władz sądowych i prokuratorskich, przenieść należy według ich jakości do rejestrów nową instrukcją zaprowadzonych dla spraw karnych odpowiedniego rodzaju i nadal postępować należy z nimi według przepisów nowej instrukcji.

Na powstałych przed dniem 1. stycznia 1898 aktach poprzednich takich spraw dopisać należy nową sygnaturę stosownie do postanowień §. 3go niniejszego rozporządzenia.

Gdyby po dniu 1. stycznia 1898, nadeszły podania dotyczące się dawniejszych spraw karnych, postępować należy z nimi według przepisu §. 5.

c) Sprawy w sądach krajowych wyższych.

§. 8.

Według przepisów §. 5 postępować należy także z podaniami i pismami, które po dniu 1. stycznia 1898 wejdą do wyższego sądu krajowego, lecz należą do spraw, które już przed tym dniem w sądzie krajowym wyższym wisiały. Liczbę czynności tworzy się podobnie z dotychczasowego oznaczenia registraturowego i z bieżącego numeru porządkowego spisu aktów.

Sprawy, które dopiero po dniu 1. stycznia 1898 wejdą w tok w sądzie krajowym wyższym, lecz muszą być załatwione według przepisów procesowych, które dotychczas obowiązywały, zaciągnąć należy podług ich rodzaju do rejestrów nową instrukcją dla spraw tego rodzaju zaprowadzonych. Przedziały rejestru wypełniać jednak należy tylko o tyle, o ile odpowiadają przepisom procesowym, które obowiązywały dotychczas.

Decyzje i załatwienia rekursów w sprawach, które w sądzie krajowym wyższym wisiały przed dniem 1. stycznia 1898, lub które sąd ten przynajmniej załatwić musi według dotychczasowych przepisów procesowych, podać należy w wykazach czynności, za lata 1898 i 1899 złożyć się mających, zapomocą osobnej uwagi.

d) Zaciąganie do spisów imiennych.

§. 9

Wszystkie wiszące sprawy z dawniejszego czasu, w których po dniu 1. stycznia 1898, okazały się podania lub inne pisma, zaciągnąć należy

do spisu imiennego, według przepisu nowej instrukcji utrzymywanego dla spraw tego rodzaju w sądzie lub w poszczególnych oddziałach sądu. Do spisu imiennego należy zaciągnąć, chociaż stosownie do postanowień powyższych nie można sprawy, o którą idzie, przenieść do rejestru przeznaczonego według nowej instrukcji dla spraw tego rodzaju.

Rejestr pupilów i kurandów bez majątku.

§. 10.

W sądach powiatowych, w których dotychczas pupile i kurandzi bez majątku zapisywani byli w rejestrach abecadłowych bez zaciągania do ksiąg sierocych, zaprzestać należy od dnia 1. stycznia 1898 używania tych rejestrów.

Wszelkie podania, dotyczące się takich pupilów i kurandów, zapisywać należy po dniu 1. stycznia 1898 w rejestrze *Nc*; spraw pieczy nie prznosi się z rejestrów abecadłowych do księgi sieroczej.

Gdy nowa instrukcja wejdzie w wykonanie, także opieki i kuratele, pupilów i kurandów bez majątku zapisywać należy w rejestrze *P*.

Przekazanie spraw dotyczących się opiek, kuratel, mas substytucyjnych i użytkowych.

§. 11.

Celem przygotowania przeniesienia spraw opiekuńczych i kuratelarnych wiszących w trybunałach do sądów, które na przyszłość będą dla nich właściwymi, sporządzić należy na podstawie ksiąg sierocych i wszelkich innych materiałów pomocniczych spisy spraw, które mają być przekazane; spisy te zawierać mają jedynie nazwiska i oznaczenia registraturowe. Nadto co do tych spraw kuratelarnych, które muszą być oddane sądom powiatowym poza obrębem siedziby trybunału, wygotować należy wcześniej wyciągi wierzytelne z księgi sieroczej podług rodów rozdzielone. Następnie z spisami i wyciągami trzeba akta spraw, przechodzących do sądów powiatowych poza obrębem siedziby trybunału posłać dnia 1. stycznia 1898 do właściwych sądów powiatowych.

Zarazem zarządzić należy co potrzeba pod względem przeniesienia mas spadkowych do tych ostatnich sądów.

Sądy powiatowe mają na podstawie odebranych wyciągów z księgi sieroczej wpisać do rejestru *P* nowe przyrosty przypadków pieczy i do dawnych oznaczeń registraturowych przydać nową sygnaturę

aktów w formie ułamka, np. $\frac{IV\ 180/80}{P\ 1/98}$.

Liczbę czynności tworzy się jednak tylko na podstawie nowej sygnatury aktów.

§. 12.

Sądowi powiatowemu w siedzibie trybunału posłane będą akta spraw opiekuńczych i kuratelarnych, od trybunału do tego sądu powiatowego przechodzących, podobnież dnia 1. stycznia 1898, a to ze spisami stosownie do §. 11 sporządzonymi i z dołączeniem księgi sieroczej, w trybunale dotychczas utrzymywanej i jej wykazów pomocniczych.

Nadesłana księga sieroca oznaczona będzie dla odróżnienia od wszystkich innych ksiąg sierocych, w sądzie powiatowym utrzymywanych, głoskami *Pt* i ma pozostać w użyciu aż do zakończenia wszystkich przypadków do niej zaciągniętych.

Dla spraw, które przeszły do sądu powiatowego, utworzyć należy sygnaturę aktów i liczbę czynności podług przepisów nowej instrukcyi. Poszczególne sprawy do księgi sieroczej zaciągnięte, oznaczyć należy liczbami bieżącymi rejestru. Akta spraw przekazanych, zachowywać należy w poszczególnych oddziałach sądowych, którym zostały przydzielone.

Dla tych przypadków w księdze sieroczej trybunału zapisanych, które w trybunale wisieć będą także jeszcze po dniu 1. stycznia 1898, sporządzić należy wcześniej wierzytelne wyciągi z księgi sieroczej, oddzielnie podług rodów. Na podstawie tych wyciągów zaciągnąć należy dnia 1. stycznia 1898 sprawy wiszące do rejestru *P*; na aktach dopisać należy pod dawnem oznaczeniem registraturowem nową sygnaturę aktu w formie ułamka. Do utworzenia liczby czynności, bierze się na uwagę tylko nową sygnaturę.

§. 13.

Gdy trybunał oddać ma sprawy opiekuńcze i kuratelarnie kilku sądom powiatowym znajdującym się w jego siedzibie, postanowienia §. 12, ustęp 1 aż do 3 stosują się do tego z tych sądów powiatowych, któremu przekazuje się stosunkowo największą ilość spraw.

Oddanie do innych sądów powiatowych uskutecznić należy stosownie do §. 11, ustęp 1; co się zaś tyczy spraw opiekuńczych i kuratelarnych, pozostających w trybunale, postąpić należy z nimi według §. 12, ustęp ostatni. Sporządzanie spisów i wyciągów z ksiąg sierocych rozpocząć należy wcześniej, ażeby można było oddać bez przeszkody dnia 1. stycznia 1898, akta i księgę sierocą.

Na podstawie wyciągów z księgi sieroczej uczynić należy wpis do rejestru *P* (§. 11, ustęp 3 i 4 §. 12, ustęp ostatni).

§. 14.

Mas depozytowych nie przenosi się z ksiąg głównych depozytowych trybunału do takichże ksiąg sądu powiatowego w siedzibie trybunału; przy oddanych masach należy zapisać, do którego sądu powiatowego masa przeszła.

§. 15.

Księgi sieroczej nie przesyła się i nie wygotowuje się wyciągów z księgi sieroczej, jeżeli w trybunale zamiast ksiąg sierocych utrzymywane są arkusze sieroce. Akta spraw pieczy, przechodzących do innego sądu, przesać należy w tym przypadku z dołączeniem spisów i arkuszy sierocych.

§. 16.

Celem oddania przechodzących do sądu handlowego w Pradze wiszących spraw opiekuńczych i kuratelarnych, tyczących się dzieci kupeców w sądzie handlowym praskim zaprotokołowanych i jawnych spółników spółek tamże zaprotokołowanych, zbadać należy na podstawie ksiąg sierocych i wszelkich innych materyałów pomocniczych, czy dzieci rzezonnych osób uczestniczą ze swoim majątkiem pupilarnym w przedsiębiorstwie handlowem lub fabrycznem (rozporządzenie cesarskie z dnia 21. grudnia 1855, Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1856, artykuł VIII, l. 2 ustawy wprowadzającej do normy jurysdykcyjnej).

Akta spraw opiekuńczych i kuratelarnych, co do których według tego zachodzą warunki przeniesienia do sądu handlowego w Pradze, przesać należy za spisem (§. 11, ustęp 1) dnia 1 stycznia 1898, temuż sądowi handlowemu w Pradze z dołączeniem wierzytelnych wyciągów z księgi sieroczej.

Zarazem zarządzić należy co potrzeba względem przeniesienia mas depozytowych do tego ostatniego sądu. Przy masach depozytowych, któreby ze sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Pradze, przechodziły do sądu handlowego, należy zapisać to przejście.

Sąd handlowy w Pradze winien na podstawie otrzymanych wyciągów z ksiąg sierocych zaciągnąć do rejestru *P* przyrosty przypadków pieczy i do dawnego oznaczenia registraturowego dopisać nową sygnaturę aktów w formie ułamka. Liczbę czynności tworzy się jednak tylko na podstawie nowej sygnatury aktów.

§. 17.

Podania i wszelkie inne pisma, które wprowadzie wniesione będą do sądu przed dniem 1. stycznia 1898, lecz aż do końca 1897 roku nie zostaną

załatwione, winien ten sąd oddać dnia 1. stycznia 1898 razem z innemi aktami sprawy sądowi teraz właściwemu, który ma je załatwić.

Podania i pisma, które po dniu 1. stycznia 1898 nadejdą do sądu, dawniej dla sprawy właściwego, odstąpić ma kancelarya tego sądu za wykazem bez poprzedniego zaciągania do rejestru sądu wi obecnie właściwemu.

§. 18.

Sprawy mas substytucyjnych i użytkowczych, które na mocy postanowienia artykułu XXII, ustęp 2, ustawy wprowadzającej do normy jurysdykcyjnej (ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 110) przechodzą dnia 1. stycznia 1898 do innego sądu, poprzemnie należy z odpowiedniemi zastosowaniem przepisów powyższych.

Przekazanie spraw sądów do spraw drobiazgowo-handlowych.

§. 19.

Sądy do spraw drobiazgowo-handlowych, które dnia 1. stycznia 1898 przestają urzędować, oddać mają sądom powiatowym lub sądom powiatowym do spraw handlowych, na ich miejsce wchodzącym, akta wszystkich spraw u nich w tym dniu wiszących, za spisami mającymi zawierać jedynie nazwiska i oznaczenia registraturowe.

Skargi podane w sądzie do spraw drobiazgowo-handlowych tak późno, że sprawa nie może być załatwiona w ciągu czasu pozostającego jeszcze aż do dnia 1. stycznia 1898, należy zebrać i za osobnym wykazem oddać podobnież dnia 1. stycznia 1898.

Skargi te, jakoteż inne przekazane sprawy zaciągnąć należy w sądzie dla nich odtąd właściwym w odpowiednich rejestrach. Sygnaturę aktów i liczbę czynności utworzyć należy według przepisów nowej instrukcji. Sygnaturę aktów dopisać należy w danym przypadku pod dawnem oznaczeniem registraturowem.

§. 20.

Registratury sądów do spraw drobiazgowo-handlowych zostawić należy niezmienione. Gdyby sąd powiatowy lub sąd powiatowy do spraw handlowych, do którego przeszły sprawy sądu do spraw drobiazgowo-handlowych, zapotrzebował później aktów z registratury tego sądu do spraw drobiazgowych, dostarczyć ich należy w każdym z osobna przypadku.

(Polskich.)

Podania do sądu powiatowego lub do sądu powiatowego dla spraw handlowych, tyżące się sprawy, która toczyła się dawniej w sądzie do spraw drobiazgowo-handlowych, lecz jeszcze przed dniem 1. stycznia 1898 została załatwiona, o ile zawierają wniosek o dozwozenie egzekucyi lub o tymczasowe zarządzenie, wpisać należy do rejestru *E* lub *V* w przeciwnym razie do rejestru *Ne*.

Przekazanie wiszących procesów cywilnych innym sądom.

§. 21.

Akta tych procesów cywilnych, dnia 1. stycznia 1898 wiszących, które stosownie do artykułu XX ustawy wprowadzającej do normy jurysdykcyjnej (ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 110) od dotychczasowego sądu procesowego przechodzą do innego sądu rzeczowo właściwego, przesłać należy temu ostatniemu za spisem, który zawierać ma jedynie nazwiska i oznaczenie registraturowe.

Jeżeli w jakiejś sprawie wyznaczona jest na czas po dniu 1. stycznia 1898 audyencya, lub jeżeli po tym dniu płynie termin, którego dotrzymania należy z urzędu przestrzegać, albo jeżeli już istnieje wniosek na przekazanie, akta przesłać należy dnia 1. stycznia 1898, w innych przypadkach czekać z tem należy aż do najbliższej czynności procesowej w dotyczącej sprawie.

O przesłaniu aktu uwiadomić należy strony z wymienieniem sądu, któremu akta zostały oddane i z przytoczeniem tych postanowień normy jurysdykcyjnej, na których opiera się rzeczowa właściwość nowego sądu. Pod względem dalszego postąpienia ze sprawami przekazanemi trzymać się należy przepisu §. 19, ustęp ostatni.

Wykazy stanu osobowego.

§. 22.

Wykazy stanu osobowego w dniu 1. stycznia 1898 już istniejące należy dalej prowadzić z uzupełnieniem do ilości egzemplarzy przepisanej w nowej instrukcji (§. 4). Używać należy do tego danych druków, dopóki stareży zapasów.

Przepisy nowej instrukcji co do miejsc, w których muszą być zachowywane egzemplarze wykazu stanu osobowego każdego urzędnika lub sługi, odnoszą się także do wykazów stanu osobowego urzędników i sług już w służbie będących.

Czynności urzędowe dyrektora kancelaryi.**§. 23.**

W trybunałach, w których dotychczas stosownie do §. 67 patentu cesarskiego z dnia 3. maja 1853, Dz. u. p. Nr. 81), byli ustanowieni dyrektorowie kancelaryi, mają takowi sprawować swoje czynności urzędowe aż do dalszego zarządzenia w dotychczasowej rozciągłości

Archiwa.**§. 24.**

Archiwa osobne obecnie istniejące stanowią mają na przyszłość osobny oddział registratury i

i razem ze spisami i wykazami mają być nadal prowadzone przez urzędników registratury.

Prace przygotowawcze.**§. 25.**

Wszelkie prace przygotowawcze, do wykonania niniejszego rozporządzenia potrzebne, rozpocząć należy niezwłocznie.

Podania, przed dniem 1. stycznia 1898 do trybunałów wniesione w sprawach opiekuńczych i kuratelarnych, przechodzących do innego sądu, załatwić należy ile możności jeszcze przed końcem roku.

Gleispach r. w.